

יִצְאָנוּ בְּבִקְרָה לְטִיּוֹל מְשֻׁפְּחָתִי לְאִזּוֹר הַכְּנָרֶת, אָבֵל נֶאֱלָצְנוּ לַעֲצֹר כְּעֶבֶר
חֲצִי שָׁעָה, כִּי הָיָה לָנוּ נֶקֶר. עֲצָרְנוּ לְאָבָא, הִבְאֵנוּ אֶת כָּל הַמִּכְשִׁירִים
לְהַחֲלֹפֵת הַצְּמִיג. הַמְשִׁכְנוּ בְּנִסְיָעָה, אָבֵל טַל הַקְּטָנָה נִזְכָּרָה שְׁשִׁכְחָה
אֶת הַדְּבִי בַּמְּקוֹם שֶׁעֲצָרְנוּ בּוֹ קֶדֶם לָכֵן. חֲזַרְנוּ וְאָסְפְנוּ אֶת הַדְּבִי. לְאַחַר
זְמַן מָה אָמַר אָחִי שֶׁהוּא צְמָא. "תִּתְאַפֵּק!" אָמְרָה לוֹ אִמָּא, אָבֵל הוּא
הִתְחִיל לְבָכּוֹת. שׁוֹב עֲצָרְנוּ. כְּשֶׁנִּכְנַסְנוּ לְמַכּוֹנִית, הוֹדִיעַ אָבָא שֶׁהוּא
לֹא עוֹצֵר שׁוֹב. "וְאִם אֵהְיָה שׁוֹב צְמָא?" שָׁאַל אָחִי בְּבִכּוֹ!